

Överklagande ingett den 12 juli 2013 av Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 25 april 2013 i mål T-526/10, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mot kommissionen, rådet och Europaparlamentet

(Mål C-398/13 P)

(2013/C 274/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesese, Allen Kooneeluisie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council, Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society, Ltd (ombud: H. Viaene och J. Bouckaert, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd och Europaparlamentet

Yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, fastställa att förordning nr 1007/2009 ⁽¹⁾ är rättsstridig och att den inte ska tillämpas, i enlighet med artikel 277 FEUF, samt ogiltigförklara förordning nr 737/2010, ⁽²⁾ i enlighet med artikel 263 FEUF, om domstolen skulle anse att de villkor som krävs för den ska kunna avgöra målet i sak i den del det rör ogiltigförklaring av den angripna förordningen är uppfyllda,
- alternativt upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klagandena har till stöd för överklagandet gjort gällande följande två grunder: 1) Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 95 EG och 2) Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av principer om grundläggande rättigheter.

Till utveckling av den första grunden har klagandena anfört följande. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte pröva huruvida villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund var uppfyllda vid den i målet aktuella tidpunkten. Det är när kommissionen lägger fram sitt förslag som villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund måste vara uppfyllda. En brist avseende villkoren för att använda artikel 95 EG som rättslig grund kan inte avhjälpas i samband med domstolsprövningen. Tribunalen har även gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att tillämpa fel kriterium när den prövade huruvida skillnaderna mellan de nationella bestämmelser som reglerar handeln med sälprodukter kunde motivera att unionslagstiftaren tillämpade artikel 95 EG som rättslig grund. I den överklagade domen tillämpade tribunalen ett tröskelvärde baserat på kriteriet om att handeln med de aktuella produkterna mellan medlemsstaterna inte var försumbar. Det förhållandet att handeln med en viss produkt inte är försumbar är emellertid något helt annat än att den är "relativt omfattande", vilket är det kriterium som domstolen har tillämpat i här relevant rättspraxis.

Till utveckling av den andra grunden har klagandena anfört följande. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att endast hänvisa till bestämmelserna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan). Enbart det förhållandet att det skydd som ges i de av klagandena åberopade artiklarna i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (nedan kallad Europakonventionen) har genomförts i unionsrätten genom artiklarna 17, 7, 10 och 11 i stadgan innebär inte att tribunalen befrias från sin skyldighet att beakta bestämmelserna i Europakonventionen såsom allmänna rättsprinciper. Tribunalen har även gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att anse att affärsintressen inte omfattas av äganderättens tillämpningsområde. Den slog i den överklagade domen nämligen fast att "äganderätten inte kan utsträckas till att skydda rena affärsintressen eller affärsmöjligheter", och berövade därmed klagandena deras garantier enligt artikel 1 i första tilläggsprotokollet till Europakonventionen. Tribunalen har vidare gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att inte göra en prövning av grundförordningen mot bakgrund av artikel 19 i Förenta nationernas deklaration om befolkningars rättigheter (nedan kallad FN-deklarationen). Unionen är skyldig att följa folkrätten när den utövar sina befogenheter och grundförordningen måste således tolkas mot bakgrund av artikel 19 i FN-deklarationen. Tribunalen var därför skyldig att pröva huruvida Europeiska unionens institutioner hade fått klagandenas fria och väl underbyggda förhandsgodkännande innan de antog grundförordningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter (EUT L 286, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 av den 10 augusti 2010 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter (EUT L 216, s. 1).